

## KLÓPIZETÉSI Ár:

Két évre . . . . . 6 fr.  
Három évre . . . . . 9 fr.  
Negyed évre . . . . . 1 fr. 50 kr.  
Egyes szám ára: 15 krajczár.

Kiállítási csapás a kiállítási tálalás helyén  
B.-Gyarmaton.

Kiállítási pénsek, reklamációk és ki-  
állítások a kiállítási intézményben.

## NÓGRÁDI LAPOK

## és HONTI HÍRADÓ.

Politikai, társadalmi és közgazdasági hetilap.

A lap azonnali kiadásra és a nyitólapon  
vonzóan minden kiállításra és ér-  
tesítésre kiadandó.

Hírkezelés díja: 60 krajczár postánál  
5 kr. — Nagyobb és kisebb kiállítás-  
társaságok kiállítására.

Bélyeg minden kiállításnál 30 kr.

Kiállítás garancia ára 20 kr.

## B.-Gyarmat, május 29-én.

Mindazok, akik a bpesti országos kiállítást meglátogatták, mindannyian alig találunk szavakat a kiállítás nagyszerűségének dicsőítésére. Még azon népek is, kik bizonyos rivalitással tekintenek fejlődő iparunk és gazdaságunkra, elismeréseket könnyelennék nyilvánítani a látottak és tapasztaltak felett.

Több cikkünkben adtunk már kifejezést annak, hogy mennyire kíváncsok lennénk az, ha népünk, találva módot és alkalmat arra, miként a kiállítást meglátogathatná. A kiállításról irt tudósítások ugyan jelzik, hogy a kiállítás iránt érdeklődő vendégek száma a várakozásnak megfelel; a napról napra tolv van a kiállítás helyisége; de nem vesztük észre, hogy közönségünk lakói valami nagy érdeklődést tanúsítanak a kiállítás iránt. Pedig ha jóformán Nógrádmegyéből mintegy tízezer ember a népből el tud zárándokolni a szentkúthoz, bizony, a fényes kiállításra is elzárándokolhatna.

Nézetünk szerint a tekintetben a lelkes uraknak volna hivatása minden községben a népet reábirni, hogy az értelmesebb földmíves-gazdák többen szövetkezve, az illető lelkes vezetője alatt tekintenek meg a kiállítást. Mint értesülünk, Váró községében sokan szövetkeztek, hogy Hódáry Gyula plébános úr vezénylete mellett berándokoljanak az ország fényes fővárosába.

A külföldiek látogatása emelőlóg hathatna mindenkire. Annak méltán örvendhet mindenki, hogy a külföldiek oly tömegesen látogatják kiállításunkat, s hogy ezáltal megismernek minket. Mert hogy a magyar állam történelmi és hatalmas kulturhivatását mindenütt elismer-

jék és hogy a magyar állam tekintélyét nemcsak a mulékony rokonszenv pillanatnyi hatása alatt hanem beható ismeret alapján tanulják tisztelni, ehhez csak az szükséges, hogy Magyarországot az igazság színében ismerjék meg, Magyarország fővárosa, mely a legzebb győgy Szent-István koronájában a legjobb és legkellemesebb alkalmat szolgáltatja a külföldiek arra, hogy Magyarországot komolyan közzé tanulmányozni. Budapest a legzebb körét a kiállításához és magában a kiállításban a főváros pavillonja bizonyággal szolgál arra, hogy mennyi komoly munkába és áldozatba került az, míg Budapest első rangú európai várossá lett. Budapest szépsége és fejlődése befelé úgy mint kifelé élő bizonyítéka annak, hogy a magyar nemzet az ezeréves küzdelemben mindig fenntudta tartani önállóságát és öntudatos fejlődését és betudta tölteni kulturhivatását. Mert Budapest Magyarországon nemcsak a politikai élet központja, hanem egyúttal minden közmívelődési és nemzeti törekvésnek közvetítője és központja. Ebből magyarázható ki a tény, hogy Budapest főváros a politikai magyarosodás érdekében a legnagyobb szolgálatot tette a magyar államnak. Azt a külföldet, mely nemcsak szigányokat és szegény legényeket kíván itt feltalálni, Budapest kitűnő községi kormánya és lakossága, mely különböző faji jellegűek fogva a fővárost mintegy a magyar állam mikrokosmosává teszi, legjobban felvilágosíthatja arról a tagadhatatlan tényről, hogy Magyarországnak minden bü állampolgára fajtálfölöség nélkül arra törekszik, hogy a szabad és önálló magyar államban szabad polgárok lakjanak és jólétnek örvendjenek. Budapest főváros a városalkotásban és igazgatásban is mint-

képül szolgálhat az ország többi városainak és épen ezért szükséges volna, hogy minden magyar város vagy község tanácsa a lehetőleg keressze fel a kiállítást, különösen pedig tanulmányozás végett a budapesti főváros pavillonjában Budapest haladásáról találunk egyszerűen szemléltető érdekes sorozata mindannak a mit Ráth Károly főpolgármester, Kammermayer Károly polgármester, Gerlóczy Károly és Kada Mihály alpolgármesterek a bizalom öszinte nyilatkozatai közben fáradságosan érdeklő és szorgalommal a közjó érdekében kivittak. Mindenki érezte azonkor szükségesnek annak, hogy úgy a főváros, mint az egész ország anyagi és szellemi fejlődése minden irányban előhaladása egy Budapestben rendezendő általános országos kiállításban mutattassék be, s midőn ez irányban az országos magyar ipar-egyesület által a mozgalom megindított a főváros hatósága annak élére állva a kiállítás céljaira szükséges területet községgel átengedte. A főváros ezen hazafias buzgalmát leginkább azzal háláljuk meg, ha ama alkotásokat, minden magyar ember, akinek módjában áll, megazemléli.

## Nógrádmegyei nemzeti intézet.

A nógrádmegyei Nemzeti intézet választmányának B.-Gyarmaton a megyeházán kinttartandó f. évi rendes közgyűlés határidejéül június hó 3-án dé. u. 5 óráját tűzvé ki, vas szombatján az intézet tisztelt tagjait minél számosabb megjelentésre felkérni.

A közgyűlés tárgyai:

- 1) A választmány évi jelentése.
- 2) A múlt évi származás és f. évi költségvetés megállapítása.
- 3) A tisztikar és a szabályozó két évi kiadott választmányi tagok helyébe új tagok választása.

## TÁRCZA.

## Egy kis boldogtalanság.

A kis irnok vagy micsoda (valami penés hivatalt lehetett, mert sokszor jött haza fülén feledett tollal) bármával szökőre át a lépcsőket, rostolt föl a harmadik emeletbe.

Léleggett a nagy fölündulástól, szinte hörgött. Ha szemel nem csillogának, azt hisse az ember, hogy szerencsétlenség érte. Hanem a szemel égnek, ragyognak a örömről beszélek.

Fölzöklik a lakásának ajtaját a leveti magát a kopott, kicsi borpamlagra miközben jobbról-balról földönt két székot.

— Mama! börgi Bámusz ugye a mama?

Eszel, hogy a bámulat teljesebb legyen, lábat törökösen keresztbe fonta a pamlacon, puha kalapját pedig az átellenes falhoz csapta, levervén vele egy képet.

A „mama” egy kis asszonyocskára volt, a ki valóban bámulat férjcsokéle bötettein. Sőt annyira meg volt hatva, hogy alig jutott szóhoz, csak szemel nyitott agra, emésztő nagy kíváncsiság kifejezésével a gömbölyű szép arcán röpököt átízgatott vérpiros felhők.

Buga ur, a férj, fölgrótt a kaspáról, s az ajtóhoz sietett, amit bezárt. Majd az ablakokat vizsgálgta meg, jól be vannak-e téve, azután az ágyak alá hasalt a meggyőződve, hogy nem oláskodik ott senki (egy bottal kegyetlen módon néz pangolta a enőrséget az ágy) — titokzatos arkifejezéssel állott kis felesége elé.

As asszonyka leste, hogy mi lesz az a nagy előkezellet magyarázata. Buga azonban nem adott fölvilágosítást, csak mosolygott, kacérogatott a végsőtelig meggyőzte az arczát. Ennyi volt mindössze a magyarázat.

— Beszélj már sürgőre az asszony. Mi történt? Talán baj? Micsoda dolog az, így szikrózni az embert? Ezt miért nem kezdted már.

Buga ur intgetett, hogy nem lehet astolyan könnyen elkeseredni.

— Mindjárt beszélek édesem! libegő. Nem sokat! Róza, nem sokat beszélek bethébe . . . de az last csak a nagyamert szövekszik. No itt van!

Eszel letett valamit az asztalra.

A kis Bugáné, a milyen apró asszonyka volt, olyan nagyot mikoltott a képrőlhetlen nagy szökőre a szoba talos részében termett. Onnan nézett fölénken az asztal felé, csinos fejcsokéjét előré hajtva a vállait összehívva.

As asztalon levő tárgy egy valódi gyémánt mellű a levegőbe, a szegény Bugáné bebehunyta szemét láttára.

— Honnan vetted ezt a szörnyű nagy kincset? Kérdő Bugáné remegő hangon.

Buga ur óvatosan emelte föl fejét, mint olyan ember, aki tudatában van egy nagyazért, nem minden napi tettségek.

— Találtam — szólt kedélyen.

— Találtad? Oh, te jó, te drága? Már én rosszat gondoltam. Te edes kis anygati lélek, te, te!

Bugáné perete a szavakat már nem a kuckóban mondta, hanem az „anygati lélek” mellére börtulva a tükör előtt simogatva szép kezcsokéjával. A kis Bugának telazott nagyon ez a dolog a nagy buzgalommal tartingatta az állát a kis képek ügyében.

— Láthatod mama, hogy egy szörnyű gazdagok lettem! Vagy töl a szót Buga ur Axa gyémánt legalább tízezer forintot ér! Noha mondom, Róza, nekem e bűhétéd.

— Anyi pénz! rebegő az asszonyka.

— Ez csak minimális számítás, mama! Lehet még több is. Nagyon gazdagok leszünk ezennel.

A kis Bugáné férje vállára hajtotta fejét a karjaival átkulcsolva a nyakát.

— Azt hiszed nem szökőlködnék többé? Vagy?

— Micsoda! Fényben pompában élnek. Elő emeleti lakást vettünk. Szökőlködni tartunk. Mama, nekem egy szobaleányt, aki egésznap est a gyönyörű hajadat igazítja, amit én úgy szeretek. (Buga ur egy hatalmas csattanó csokot nyomott arra a hajra.) Azután olvizelek bálba! Addig el se adjuk ezt a mellűt, amíg bálba nem megyünk. Hadd lássák az emberek, milyen szép mellűd van! . . . Róza, szeretnék a fejemre állani, ha elgondolom, hogy fog apádosni az aliggyőző, mikor meg látja rajlad a gyémánt mellűt.

— Oh nem való nekem az a drága ékszer! Mondt Bugáné, míg arca lángba borult.

Buga ur apprehensive vette a fölindulást.

— Nem való nekem? Láncos, lobogós, hát kinak való! Mama, ne beszélj így, mert leharapom a füléd. Te edes, hisz te olyan szép vagy mint egy királyné, s mindig fáj a szívem, ha azt láttam, hogy nincs az én királynémön gyémánt brosch!

Bugáné rátapasztotta férje szájára kezét, hogy ne mondja tovább a kiserő szavakat. De keble erősen hullámozott a tündöklő képek futkostak szemel előtt. Többek közt igen tisztán kivitt egy Bugánéhoz hasonló alakot, fényes bál ruhában, keblén egy villogó gyémánttal . . . no, igazán szép volt így.

— Buga ur tovább szöve a terveket.

— Ugy van. A bál után azonnal elcsapom magamról a hivatali Nagyszert! Egy ember, akinek tiszrei vannak, és föltűrti körmöljön. Nevetés. No, ne nézz rám olyan szemrehányóan, edes! Kapok én ennél jobb hivatalt is. Csak úgy hordják majd utánam a hivatalokat. Fogadál mernek, egy bál alattánálam vagyok a miniszteriumban.

Leülnek a kanapéra. Buga ur beszélt határtalan sokat, az asszonyka pedig szédülten, ábrándozva hall-



4) A választmányok előterjesztése a Gonda Károllyal kötött peregyeség tárgyában.

5) Választmányi javaslat a felvidéki magyar köznevelődési egyesület támogatása tárgyában.

6) Netaláni indítványok tárgyalása, melyek legálább 3 nappal a közgyűlés előtt írásban bejelentettek B.-Gyarmaton, 1885. évi május 23-án.

BAINTNER ARNOLD,

A négrádmegyei nemzeti intézet jegyzője.

Hontmegyei közgyűlése Ipolyágon május hó 21. és 22-én tartott nem kevés igen jelentős nélküli, melyet csak br. Majthényi László főispán urunk tapintatos és erőteljes magatartása tudott ellensúlyozni. Ivánka Zsigmond volt képviselőjelölt néhai Paczolay János volt ellenzéki képviselő képletelezési kegyeletos ünnepélyt akarta megtámadni, — mivel az ünnepélyt inkább a kormánypártiak rendezték; a kormánypártiak, akik a nagy férfiak iránti tisztelet és kegyelet adójáról még akkor sem feledkeznek meg, ha az illető, politikai tekintetből, velük szemben foglalt állást. Ily kegyeletos ünnepélynek megtámadni akarása bizony nem válik dicőségére oly egyénnek, aki egy politikai párt vezérének vállalta magára. Az alispán indítványára a közgyűlés nagy többsége a hontmegyei tisztiaknak megszavazta a bizalmat. Az indítvány igen helyes volt, mert egy megyei tisztikar a többség bizalma nélkül egy perczig sem vezetheti a megyei ügyeket. Az ellenzék néhány vérmes tagja perczre erősen opponált az ellen, s oly alaptalan kitételekkel élt, melyek még a leghiggadtabb kormánypártit is kiboznák a rendes kerékvágásból. Nem csodáljuk tehát, hogy a havasvéri Bolgár Endre (a megyei tisztikar egyik jelölése) ezen a lefolyt képviselő választások alkalmából a kormánypártiak ellen felhozott alaptalan sőt rágalomserű vádjaiért — a hontmegyei ellenzék tagjait „politikai banditáknak” nevezte el. — Már ezen kitételek borzas adagnak találjuk, de elnyelte azt az ellenzék. A közgyűlés egyebekben rendesen folyt le, mert a káknán is csomót kereső ellenzék nem talált oly gordiusi csomót, melyet a kormánypártiak józan és higgadt nagy többsége meg nem oldott volna.

### Az erkölcsi rend és közbiztonság.

Pár nap előtt Megyerben a templom és plébánialak tözsereszédját, vagyis az egyetlen cserépes házat, a közszé legközelebb, itt egy szőlővén a leggyiltabb helyen számos kőtelékekben levő szomszédos házak között éjjel kirabolták az ablakon át. Elvitték egy hajdonnak összes menyasszonyi ágyneműt mintegy 120 forint értékben. Azt is mondják, hogy vakmerő szemfényvesztéssel áll az ügy összeköttetésében, mit én minerkölcsibíró nem mernék kimondani, s csak is arról vagyok meggyőződve, hogy gaz zsárványok működtek itt, kik a helyiséget jól ismerték. Történt már ez előtt, hogy éjszakának idején kocaival jártak körül állítólag a te-

siok a feut s ami kezük ügyébe esett, fölcsédtek s el is vitték. Így egyik faluból a másiknak gyökere ellensége.

Egy alkalommal a becses lapok a nép erkölcsi elgyodésának gyászos eseteiben a papokra hárították a felelősséget; ha a papok éberon örködnek — úgy mond — a nép közérkölcisége fölött, minden jól megy: szépen van mondván. Csak hogy amint anyagi vívmányaink terén óriás mérvben jelezhető az előhaladás egész általánosságában: olyan mellette az erkölcsi hanyatlás is. Oh! nem azért, mivel a papok már nem örködnek (beron híveik fölött, hanem azért, mivel a rohamos haladás miatt egy megbokrosodott lovú bérkocsis legázol maga előtt minden élet, gyermeket, ifjút és öregot. A békés családapát kiragadja erőszakos övői köréből. A férfiaság, mint a főgeteg kivált éjjel a közcsend fölül kerekedik a mindennemű kihágásokra jogosítja okatlan bevét.

Ily vadságokat már nem a papoknak áll módjukban megkorlátozni, hanem a közigazgatási szolgabíróknak a első sorban a közszé előjáróknak, jegyzőknak a bíráknak, kik a bundával, de nem a bundással vetelednek a vérszíres aluszékonyságban.

Bátran föltehető minden lelkipásztorról, ki becsületének örvend, hogy saját föladatait félre nem ismeri. Tessék csak az „uraknak” minden ünnep-szásznap megjelenni a nyilvános isteni tiszteletben, (a protestánsoknál e tekintetben nagyobb a vallásos buzgalom) látni és hallani fogják az örök igazságok rendszeres magvetését. „A ki Istentől van, Isten Igéjét hallgatja.” Mi azonban az újabb „áramlatok” által keresztényi köteleink teljesítésétől igen messze sodortatnak már egészen a társadalmi vérszörvényig, hol minden hajlott nemzet végbuzását találja.

Jó példa kell a népnek, nem szemképrázatát dívatos csillogás; nem frázis, nem liberalismus, hanem őszinte hazafiság. Ne engedjék lopni a keztyűs zai-ványokat, a templomajtóban emelkedjék le a fénylő cillinder, az urak és minden néven nevezett mestérember és honorácziórok egy hiten legysenek a nép zómével; diadalmaskodjék iskolában úgy mint a közéletben a kereszt, a megváltás nagy eszméje: parányi kétség sem fér hozzá, hogy a családok felvirulnak, az ifjúság megsejlik, a magyar haza boldog lesz.

De ha uraink, főképp azok, kiket nagylelkű emberek fölkarolnak a szerencse is kedvez nekik; de azok a „falu urai” is kikről Tolnai Lajos épen most írja jeles regényét egy előkelő lapban, úgy csakoznak, hogy midőn vasárnap az összegyűlt nép Istentnek áldozni a templomba siet, ők hozzáru pipákkal visszafelé a szemeikbe füstölnek s a nap és isteni tisztelet szentségéből nyilvánosan gúnyt húznak: úgy a nép vallásérkölcisége is elhanyaglik, azon különbséggel, hogy míg amazok talán „urak” maradnak, emezek végképp elszőlőnek, szörnyekké válnak. Mily vér-lázító mérőfolytók követeltnek el egyes falukban, még a templom szent íve alatt is, nem kell részletezni. Anarchista, socialista nihilista kézművesek tartózkod-

— Jertünk.

S megindultak a rendőrség épülete felé. Minél közelebb értek ahhoz, annál inkább elfogultak. Minden léptükkel egy ábrándot tiportak szét, amit előbb oly tündöklően színeztek ki. Alig szóltak egymáshoz, nem is mertek egymásra nézni: hátha elvész a bátorságuk, hátha megeklük lábuk a becsület övényén...

No, ami Buga urat illeti, hát az megkísértő egyszer kétszer hőmi mellécsába csapni át. A kis Bugáné azonban hajthatlan volt.

A szomorú érzetet az asszony sem tudta leküzdeni. Istentem, ha elgondolja, hogy mily gazdagon gondtalanul élhetnének... kezükben a szerencse... és pár perc múlva mindennek vége! Hisz ez oly miratni való szerencsétlenség!

— Oly boldogtalanoknak érezték magukat ezen az uton!

Végre a rendőrségi épület elé értek. Ott a kapu, a lépcső, a korridor... az ajtó, mely kinyílik... vége, vége lesz tüstént mindennek.

A szegény Buga-pár könnyes szemmel nézett össze a küszöbön. De csak nagyon szomorú dolog ez az ő dolguk.

Ott vannak már a kapitány előtt, reszkető kézzel nyújt át a kis menyecské az ékszerot (egy könnye is ráadásul ment) a távozni készülőnek.

A kapitány mosolyog. Nem guyyosan, hanem megindultan.

Igen szép kegyedtől asszonyom, szól. Meghajlok tette előtt. De nem hiszem, hogy jelentkezzék valaki az ékszerért, mert nem sokat ér; hamisközönséges utanszát.

Buga-pár arczáról eloszlott a ború. Mikor távoztak, a sötét lépcsőn, hol nem láta őket senki, kacagva borultak egymás nyakába. Buga ur elandalodva szólt:

— Be jó, te Róza, be derék... hogy az ékszer hamis.

S. Za.

dás nélkül lázitanak a közrend, a vagyon és tekintély ellen. Ez nem érdemel közfigyelmet? Zsidó lefogalja a keresztény nőt, vele több nemű gyermekeket nemz; a nőket talán keresztelik, s a férfit maga sakterolja (?) ez nem közigazgatási ügyelem tárgya? Nyilvános hivatalnok (egyetlen a közszében) szegény becsületos lakos törvényes nejét külön unszupálja s napról napra gyűjti a közbotrányt: ez nem fontosabb hatóság alá tartozó fölügyelet hiánya? s még ilyen hivatalnok gyakori házassági esetekben bíraskodik? A vad házasságok, vérfertőztető kőtelékek ki, és melyik közszé szbíró által üldöztetnek?

Zólyom megyében Skrovina szolgabíró erőteljesen lépett föl az ünnepesértők ellen. A lapok általában úgy említik, mint fehér hollót.

Adjon nekünk, a lelkipásztorkodó papsáknak a megyei közigazgatás kellő támogatást; vegye szívére egyesek bátrabb önfeláldozását; hason a körtiszviselő a törvény ereje, de saját lelkiismerete s emberbaráti hajlamai által a köznépre: Magyarország lesz. De leplezetlenül ki kell mondanunk, (kik az igazság ügyét annyi veszéllyel szolgáljuk, hogy még a szellemi fölényekért is üldözöbe vesznek) sem ország világ kiállítások, sem ujon szervezett öldöklő fegyvereink — sem a népkönyvtárak meg nem fognak a végveszélyektől menteni, hanem csak és egyedül általános szellem erkölcsi kölcsönös vívmányaink.

Ezek legyenek azon mozgató erők, melyek a nép szívét tővösebb érzelmekre hangolják.

Ezek legyenek azon közös tűzhelyek, hol a közszé felvilágosodás éltető szikrát kapjon, Krisztus szavai szerént: „Tűzet hoztam a világra s miért, ha az nem győjt? Ez az az isteni tűz, mely az előrehaladott nemzetek talizánját képezi; mely a világ időszi gyomait megemészti s a kereszténységet jobb eredményekre emeli, hogy a vak betűt ne tekintse irányadónak a népek kormányzásában, hanem a szellemnek bódoljon.

SÁNTHA MIHÁLY,  
plébános.

### Pénzünk reformjához.

Az országgyűlés közelebb lefolyt ülés szaka alatt egyik jeles képviselő, Fenyvessy Ferencz úr, akit körünkben is ismerünk, egy igen gyakorlati eszmét pendített meg, mely a mai érvényben álló pénzrendszerünk ellenében szól.

Ezen eszmét kár volna agyonhallgatni, sőt azt a közvélemény erejére emelve, hangosítani sürgetni kell, hogy a megfelelő reform a legközelebbi ülés szaka elé kerülhessen.

Ugyanis a dolog úgy áll, hogy a jelenlegi forint rendszer a lehető legrosszabb. Elismeri ezt mindenki, a ki a mindennapi életet praktikus szemmel nézi. Más országokban, Németországban, Franciaországban, Olaszországban a márka, vagy frank (körülbelül fele értéke a mi forintunknak) rendszer áll fenn, s a ki csak pár napig is volt ez országokban, igazat fog adni nekünk, hogy ott a félforint értékű márka, frank vagy lira igen sok esetben, a költsékes, főleg a szolgáltatások számos viszonyában ugyanazon szerepet viszi, mint nálunk a forint. Azért a miért mi itt hon, (mert nincs kisebb pénzegységünk) egy forintot vagyunk kénytelenek adni, más országokban márkát, frankot adnak. A forgalom tárgyainak ára is kisebb pénzegység hiányában, forinttá lesz, habár korántsem lenne annyi, ha volna kisebb pénzegységünk.

Azt hisszük tehát, praktikus okot nem lehet felhozni azon indítvány ellen, mely az országgyűlésen szóba hozatott, hogy a forint mellett veretni kellene 50 krajczáros esztöt, melyet aztán ne fél forintnak hívjunk, mert ezzel nem érnek szét, hanem az „arany” elnevezés helyett „esztöt” nek. — Nagy hiba az is továbbá, hogy a huz, illetőleg, illetőleg a forgalomban alig lévő 25 krajczáros pénzdarab után mint egység mindjárt a forint következik. Meg kellene szüntetni a 20 krajczárosokat is, mert ezek feleslegesek, s csak pazarlásra vezetnek. Ezek helyett nagyobb számban kellene veretni a 10 krajczárosokat. Azonkívül, miként az ériutott indítvány tovább akarja, meg kellene a 4 kros úgy nevezett „Susster-tallérokat” és helyettük, miként Németországban, 5 krajczáros darabokat kel-lene veretni, mely a számításra néve is könnyebb, de még szűkebbesebb is és a mely különben is megfelelne az új „esztöt” (50 krajczáros) tízedrészének.

Végül az ellen sem lehet józanul kifogást tenni, a mint e kérdést az országban legelőször szóba hozó képviselő kifejezte, hogy mennyi kárral jár az, hogy a félkrajczárosokat az állam már majdnem egészen kivitte a forgalomból. Teljesen igaz az, hogy az ember már majdnem restelli, ha szűkebben véletlenül félkrajczárosot talál, és hogy még a koldus is alig fogadja el azt. Pedig a félkrajczárosra feltétlenül szükség van épen a szegény nép érdekében. Németországban 3 és fél millió márkra ilyféle pénz van forgalomban. Az indítványt tevő képviselő utalt arra,



hogy sok áru, melynek p. o. 6 és fél krajczár volna különben az ára, mert nincs a forgalomban félkrajczár, a kereskedő 7 krért adja azt.

Hány nagy számadásokban szerepel a félkrajczár mely astán kikérkítették, a bírály folytán, egész krajczárért. Maga az állam is így tesz.

Meg kell becsülnünk a félkrajczáros becsét, hiszen — miként az indítványozó képviselő felhozta, — 100 000 névvel sokkal több ember van a monarchiában, a ki negyedórát munkájáért nem kap többet egy fél krajczárnál.

Ezekben köztünk a reformot, mely kétségtelenül óriási előnnyel járna népünk takarékossági irányára. Bár mielőbb ténynyé válnék az indítvány!

Egy volt körjegyző, ki megőrült. Megrázó jelenetnek voltunk máj. 28-án többen tanult B-Gyarmaton. Szabó László volt dejtári körjegyzőt a Lipótmezőre vitték. Idáig vitte a szegény embert a részvétele. Lemondott. Lekeltett mondania hivataláról a bejött B-Gyarmatra lakni, a képzettséghez képest keresett magának foglalkozást a talált is; de csak is foglalkozást a nem egyszerűsített jövedelmi forrást is; mert dolgozott az adóhivatalnál, dolgozott az adófelügyelőségben, a megyei számvédelmi osztályban még más hivataloknál is; de nem keresett annyit, hogy családját éhezni ne tudja, ne lássa! A hírek után a körjegyzőnek, bűnösnek hitte, pedig nem volt az a hűzódott tőle a jó barátok, az ismerősök, a része, az a része pedig szegénységével fogva, nem segíthetett rajta. Esküben szenvedett szegény úgy is; nem sok kellett hozzá tehát, hogy vagy a szive, vagy az esze megrepedjen!

A szive erősebb volt az elméjénél a nem önkéntes szabadt a nyomor látásától; szeretete családját a nem hagyta önként a nyomorban. A körjegyzői egyület a mult tavasszal tartott gyűlésben — úgy tudom — megszavazta részére a nyugdíjat a azt hallom, hogy ez idáig azért nem törtélt folyóvá, mert a gyűlés jegyzőkönyveire vonatkozó határozat kivonatát az egyület elnökökét mai napig sem terjesztették fel az alispán orhoz. Kérdem: ezen mulasztás által nem éri-e magát részének a szegény, szerencsétlen ember szerencsétlenségében az egyület elnöke és az egyület jegyzője. „Mindennapi kenyérünket aljad nekünk ma!” és nem adjad nekünk „holnap” imádkozunk a „Miatyánk”-ban. Ne feledkezünk meg az övegekről, az árvaokról és a kenyerüktől megfosztott szerencsétlenekről. Ha nyugdíjaskörök van az: első kötelezettségünk legyen megtudni a nyugdíjaskörök körülményeit s ahol sürgősen kell tenni, tessék! hogy a segély későn ne jöjjön, mert már akkor nem segély, hanem átok. Felkérjük lapunk m. t. olvasóit és a nógárdamegyei jegyzőt kéri, amelynek a szerencsétlen tagja a egy ciklusban együleti jegyzője is volt hogy a szegény szerencsétlen s a legnagyobb nyomorban nyúló család részére könyörödményt nyújtson, m. t. lap szerkesztője is szives örömet elfogad közvetít. Az adakozást a külső eseménél 1 fittal nyitja meg. (Egy körjegyző.)

## H i r e k.

A megyei tavaszi közgyűlés, nem jun. 2-án hanem 3-án fog megtartatni. — A meghívó ez: „Megyei főispánja, B-Gyarmaton a megyeház nagyszobájában tartandó folyó évi tavaszi rendes közgyűlés határidejéül június hó 3-ik napját tűzvé ki, van szerencsém a megye bizottságának igen tisztelt tagjait, a közgyűlési tárgysorozat és a megyei pénztárakról előterjesztendő számadások kivonatának közlése mellett, minél előbb megjelenteni felkérni, az állandó választmány tagjait pedig értesíteni, hogy a még elő nem készített közgyűlési tárgyak június hó 2-án délelőtti 10 órakor fognak a kisteremben előkészítő tanácskozási ülést véteni. Balassa Gyarmaton, 1885. évi május hó 23-án. Schötszky János, alispán.”

A közgyűlés tárgyai: 1. Az alispáni időközi jelentés. 2. Miniszteri intézkedések az árvapénztár részére, tisz. és betörésmegakadások részére, a segédelmi és magánpénztár egyetítése, a loconzi szolgabíró mellé közigazgatási gyakornoki állomás rendezéséről írt határozatok, a magánbírók tevékenységéről alkotott szabályrendelet jóváhagyása, a megyei bíróságról az állam részére javasolt eladás stb. tárgyakban. 3. Megyei közgyűlési számadások, költségvetések, jóváhagyást igénylő közgyűlési határozatok, kölcsönök, közgyűlési tisztviselők ellen beadott felszólalások felülvizsgálata illetve elintéztése. 4. Küldöttségi jelentések: Tamas közgyűlési követelése, a megyei segély és nyugdíjalap, a megyebizottsági tagválasztó körletek újabb alakítása, a közgyűlési ingatlanokká a végrehajtás alól lehető mentesítése, Árvák követelésével terhelt ingatlanok bírói elárverezése esetén, az Árvatársulatok terhére eszközölendő árvák stb. tárgyakban. 5. Tisztviselői, a közigazgatási bizottság felvétele jelenléte s egyéb előterjesztések. 6. A köznevelési ügyek megkezdése. 7. Törvényhatósági és egyéb körlevelek: a regalej, a külföldi utazó ügyekről kiállítás a jegyző állami feladata, a közgyűlési szabályozás, a megyei rendszer és közigazgatási reformja, a katonai szolgabírók tevékenysége, az iskolai takarékpénztárak terjesztése, a felvidéki, toszvári köznevelési egyesületek partolása stb. tárgyakban. 8. Körvények: a társadalmi szabályrendelet 8. §-ának módosítása, díjlevegő, visszatartott bűncselekmények kiadása, szétosztása, szabadságolás stb. írást. 9. Indítványok: Sztörzsky János alispán indítványa a törvény-lévásut egyben s melyek 24 órával a közgyűlés megkezdése előtt bejelentetnek a jegyző hivatalánál letétnek. 10. Választások: a Ludovika-akadémia tisztviselői tanfolyamára bemutatandó négy ifjú kijelölése, a B-Gyarmati stb. járási Állatorvosi Állomás választási bizottsága, a közigazgatási bizottság, Állandó és állandó választmány kiegészítése, a lovatató bizottság megalakítása stb.

Hymen Szekeres Ernő b. gyarmati kereskedő a napokban jegyezte el Lander Adél kasszaszont Palást. — Glaser Vilmos budapesti kereskedő eljegyezte Shvarcz Sámuel kedves leányát Berta kasszaszont B-Gyarmaton.

Leszenczen mintegy 100 bizottsági tag által tartott értekezleten megválasztandó közigazgatási bizottsági tagot egyhangúlag Beniczky Árpád ur kiáltott ki.

A nemzeti iskola jubileuma. A balassa gyarmati kath. iskolának mult vasárnap tartott ülése szöbe jött azon ép oly érdekes, mint fontos mozzanat, hogy az elemi tanítványok, melyet a katolikus hitközség is tápol a nemcsak kizárólagosan saját felekezete, de városunk és vidék közjára tart fel, az idén érte el fennállásának ötvenedik évét. Az iskolaszéki tagok mindannyian egyetértettek abban, hogy a köznevelési doli fontos mozzanat köteleesség megúlni és emlékeztetést tenni. A részletek és módosítások írást határozat még nem hozott; de értesítésünk szerint, az intézetnek több volt régi hírlás tanítványa, kik ma már a köznevelés szerepét is jászának, szintén tanácsokozás tárgyává tették a jubileumot. Érdekes lenne, ha szakavatott férfiú megírta a történetét is ez iskolának mely nem ok nélkül viseli büflokán a „Nemzeti” címet,

miután tagadhatlan az, hogy a lefolyt ötven év alatt városunk katolikus népességének teljes megmagyarosodása főleg ez iskola működésének köszönhető. Pedig anyagi ereje mindenkor igen arány volt, s ma is híven teljesítve miselőjét, két igen arányos fizetést, tehát önfeláldozó, kipróbált harati, mint tanító vállaira nehezedik itt a tanítás. Fel is hívjuk azért, hogy a „Nemzeti intézet” elnökségének mint a megyei tanfelügyelő úrnak ügyelmét az ismert dörök tanítókra, kik nagyon is kiérdemlik, hogy a rendelkezés alatt álló alapokból legalább némileg megjutalmaztasanak. Mert az ily férfiakat és nem mint eddig nálunk szokásban azon tanítókat kell a magyar nyelv szorgalmas tanításáért kitüntetni, a kiknek növendékei az iskola falain belül állítólag haladást tesznek a magyar nyelvben, és az életben és utczán azért kizárólag csak tölul beszélnek.

Az első majális, melyet a podluzsanyi erdőben mult szardán a polgári iskola tanári kara és növendékei rendeztek, minden tekintetben fényesen sikerült. A legszebb májusi reggel, zenező és az intézet hatalmas fehér lobogója alatt vidáman vonult ki az ifjuság, a tanár urak felügyelete alatt. Délben számosak részvétel mellett közöbéd és ennek egyik jobb oldala volt, hogy a vég nélküli, emelygős toasztok helyett csupán két pohárköszöntőt hallottunk; egyikét Tomesko Nándor igazgató mondta vendégekre, másikat Jakabovics József ur a tanárikar és a tanfelügyelőre. Délután aztán először az ifjuság, később a nagyok is egész jókedvvel tánczra perdültek, mig nem elérkezett az idő a gazdag uzsonnára, mely a kievárosi vendégszeretet netovábbját szokta képezni. Neveket emlegetünk főlegesen, tehát csak általánosságban mondjuk, hogy főleg a tanár feleségek excelláltak, mint kifogyhatlanul szives háziasszonyok. A mulatság és táncz aztán még nagyobb kedvvel folyt egész esti 10 óráig midőn is, kellő mértékű tartva és beleelégedve a sok jóval, a társaság hazavonult.

Rapp községében május hó 17-én ment végbe Szedlacsik Endre plébános ur beiktatásának ünnepélye. A beiktatást Lechinszky Pál ipoly-bolyki plébános ur végezte. (L. V.)

A hontmegyei ellenzék majálisra pünkösd másodnapján ez évben is sikerült mulatság volt. A honti ellenzék a mulatságok rendezésében egyébiránt nem áll az utolsó helyen. A majálison a párt kiváló tagjai jelentek meg. A táncz d. u. 4 órakor vette kezdetét a 26 pár tánczolta a négyeseket. A szépek közül ott voltak: Pongrácz Sándorné, Szabadhegyi Gézané, Ivánka Lászlóné, Kappel Pálné, Paczoly Jánosné, Kasza Antalné, Szabadhegyi Kálmánné, Lipcsy Szmáné, Toldy Zsigmondné, Pomotby Gáborné úrnők, továbbá: Ivánka Leontin, Paczoly Katalin, Pongrácz Emma és Jolán, Szabadhegyi Margit Huszti Ilona, Pomotby Gizella, Toldy Ella, Szecszanyi Ilona, Pölya Irén, Tverszky Izabella és Jolán kasszaszonyok.

A kaszai dalgylet xászli avatási ünnepélyét máj. hó 25-én tartotta. Ezen ünnepélyről a b. gyarmati dalgylet is megemlékezett, s Kaszán a következő táviratot monasztette: „Áthatva a testvér egyület dalgypének magasztossága által, fogadják a távolból örömlük kifejezést; legyen a feladatolt xászli egyület megviláradulásának, a magyar dalnak és hazafias érzelmeinek jelképe és hirdetője.”

Loebell J. a szavalás művészetének tanára Bécsből, — meglátogatta B-Gyarmatot is hol holnap, jun. hó 1-én este 8 órakor a szinkörben Schiller Tell Vilmosából, továbbá Rosseger, Saphir és Petőlyből egyes költeményeket fog előadni. Megjegyzendő, hogy a tiszta jövedelem egy részét a művész úr a polgári iskola és az állami elemi iskola segély egylete javára adja át. Melegen ajánljuk ezen kitűnő bécsi művészt a közönség figyelemébe.

A nemzeti iskola folyó évi jun. 11-én fogja tartani az iskola 50 éves jubileumának megünnepelésével összekötött tavaszi kirándulását. Az ünnepély részletes tárgysorozata a lapok jövő számában lesz közölve.

A zélyi fürdő évad pünkösd vasárnapján megnyitottat; mint értesülünk Mihajlovics Szilárd bérli igen szépen rendezte hosta az egész fürdő telepet. Állandó vendégek máris számosan jelenkeznek és pedig a mi eléggé jellemző főleg Budapestről. Hja, a távoliak jobban tudják ez ily gyógyforrások értékét és hasznát becsülni.

Gerőfi Andor országjárte jeles operett- népsainmú és dráma színtársulata, mielőtt a fürdő idényre Balaton-Füredre menne, B-Gyarmaton is átutazik, s itt a színműfordalom legjelenebb a legnagyobb törmékeit, u. m. Madách ember tragédiáját, Arany embert, továbbá Buborékok, Fedora, Bagdadi hercegnő, Deniz, Nő emancipáció, Eszros bankó, Buzavirág, Eleven órdó, Kamarpó, Gaskogni, Donna Juanita hercegné asszony stb. színműveket illetve operetteket fogja előadni. A társulat 45 tagból áll kik közül kiemelhetjük Gerőfi Ilka asszonyt, továbbá Prielle Kornéliát, Bátor Ilonát, Kissné Mariakát, Vinczéné Alojziát stb. a férfiak közül Gerőfi Andor, Széles József (kit B-Gyarmaton a közönség a hetvenes évekből előnyösen ismer) Balog Árpád, Kis János, Lubinszky Ödön, Csizsér, Kendi, Eszénmet, Berényi, Fehérvári Ottó. A vidéki társulatok közti ama legkitűnőbb társulat 12 előadásra bérletet nyit, melyre felhívjuk a közönség pártoló figyelmét.

Egy csendőr hűsletta. Ipolyágról írják a következő esetet: E hó 30-án a város közelében folyó korpónai patak a huzamos esőzésoktől emberszeméket óta nem látott módon megáradt, és alig néhány óra múlva kifert medréből, valóságos folyamává vált és az országutat két helyen is átárazta. Egy szomszédanyai fuvaros eszébe odatért az átárazított patak, a minden áron be akarván hajtani a városba, meggondolatlanul neki ment a bompölygő árak. A kocsi hat vázasszony és egy fiatal anya ült, élében félvás csacsomójával. Alig értek több óra szakadás közepe, a rohanó ár felkapta a szerkezet a rajta ülőket együtt, lovatát mindentől, a elkeszt sodornál lefelé neki a nagy árak. A szerkezet élők menthetleneknek látszottak. Szerencsére a rohanó

víz odacsapta őket egy vastag fákhoz s a szerkezet kizárta a rajta ülőket együtt. A parton, két oldalról nagy csoport nép szedte a felvezetőköt, de segélyt nem lehetett sem válnakozni. Akkor irt oda a vasmegelen szabinára az odavált csendőr őrsparancsnok s mintes tétovázás nélkül nekifutott a bompölygő árak, odacsúzott a veszélyben levőkhez s egyenként hordta őket ki a partra. Legelőször a fiatal anya nyújtá feljé gyermekeit s meghatódott volt a megény teremtés rimázkodása, hogy legalább a megatát mentse meg a segélyül jöv. Nyelcszor fordult a derék ember, nyolc emberéletet mentett meg a saját élete veszélyeztetésével. Az utolsó fordulónál ereje már-már cserben hagyta a kizdőt, s elvesztettnek tekinték, de szerencsén megmenekült. A derék férfi neve: Kintia István Ipolyágról csendőr-őrsparancsnok. B.

Hazaifas város. Nagy-Tapolcsányt illeti a dicőség és dícsőret, írja a „Nyitrai Közlöny”, hogy a muska kém a pétervári Method szerdók Valašek Pál, nyitrai ügyvédnek Tapolcsányba utazása egész fordulalmat idézett elő a hazafias érzelmi lakosságban, s a pravitár csak úgy menekülhetett meg a számára készített záptojásos stemplizástól, s esetleg elődöntőzéstől, hogy a dolognak neozát véve, némely gyakorlatos elvtársak segélyével egér uton egyenest a járásbírószági hivatalba jutott, a délelőtti folyamában azonban a hivatalban türelmetlenül várták az ősszegyált polgárokat a hivatalos déli zárórárt, hogy a kijövő hurbanlat érdemeinek megfelelő fogadtatásban részesítsék; de amint az iratcsempés megálta a sokaságot, s leve visszsa felé koncentrált a bőrébe rejtőzködő pánczélv bátorrágot, s a bírósági helyiség előszobájába zárkózott, s éltön szomjan olt itöltötte az időt 2 óráig, midőn a hivatalos óra megkezdődött, solytatták a tárgyalást déltáni 6 ig. Ekkor azonban már Valašek és Krajcsovic Alajos cinkostársra távirati kérelmére az alispán karhatalomadásra utasította a szolgabíró, s négy csendőr, négy pénzügyőr, s 10 frton felfogadott 8 napasámos körözés kitérte által fódve vonult be Krajcsovic Alajos basonsztró pajtása házába. Nehogy azonban pánczélv bűző lehelletével megroton a tapolcsányi levegőt, s a további igazatosság veszélyes kitérésre ragadtassa magát, a város tekintélyei kérelemmel járultak a szolgabíróhoz. A szolgabíró: Leikes Zeigmond méltányolva a kérelmet, nyomban föl, is hirta Valašeket, hogy a város nyugalmát jelenléte által ne veszélyeztesse és távozzék, mit az meg is ígért; de nem mert az iránta különösen érdeklődő sokasággal szemben róka uram pánczélv odújából kibujni s másnap kora reggel észrevétlenül vitorlázott el. Beszélük, hogy midőn félelmében a járásbírószági előtt kamrába húzódott meg, egy ott levő úras lóadásra akarta magát kiszállíttatni, de a muszka csapatok elszállíttására vállalkozó nem akadt. Ebből és azon körülményből, hogy egész éjen át 4 csendőr és 4 pénzügyőrnek kellett becses személye fölött őrködni; beláthatják Valašek Pál és gaz cinkos társai, hogy a magyar szabadság földje még nincs előkészítve kauszuka termékre, s ha abba szerelmeseik takarodjanak oda, hol az virul s kaphatnak is belőle hátukra és talpukra, sőt még a hasukra is, de mi nem kérünk belőle. Mellesleg megjegyezzük, hogy Valašek ablakait Nyitrai megint bevették.

## Apróságok.

Két Nagy Jóska volt egy századnál. Az egyik rosz fát tett a tűzre, miért is a kapitány előállíttatta Nagy Jóska a század elő, hogy az akkori módi szerint a 25-öt elbörgedültesse rajta. Azonban a kihívásra nem a bűnö, de az ártatlan jelezt meg, ki is a rendelet szerint lefeküdt a dereára és elvették rajta a port. Az ártatlan Nagy Jóska azonban a verés alatt nagyokat nevetett. Mikor aztán vége volt a lakásnak, a kapitány kérdő, hogy miért nevetett? „Már hogy ne nevettem volna, — ugymond — hiszen nem én vagyok az a Nagy Jóska akit meg kellett volna verni, hanem az a Nagy Jóska ott van nil...”

Ki hitte volna?! A kávéházban egy éltas ur nagy figyelemmel olvas egy képes lapot. „Ej, ej, batiám, hát magaa „pikáns lapokat” olvasza? — „Na nézze, hebegő a rajt kapott, hogy jártam. A váson-táblán kívül az van ráírva „Magyarország és a Nagy”, hat én egész jóhízemőleg vettem kezembe. De ki hitte volna, hogy ily erkölcsötlen a „világ?”

Találó felelet. Örmester: „Mondja meg nekem, miért ül az ágytalanig három útnér?” Egyenes önkéntes: „Mert egy ember nem alhatná ki a döcsögét.”

A néktisparancsolatja. Első parancs: Szeresd barátod jobban mint bármely más halandót. Második parancs: Ne esküdjél neki hamisan szerelmet. Harmadik parancs: Rajta légy, hogy sok ünnepnapja legyen s örökljen neked. Negyedik parancs: Szeresd őt jobban mint atyádat és anyádat. Ötödik parancs: Ne gyűlöld őt semmiféleképpen s Ajúldozással. Hatodik parancs: Ne csúsd meg őt. Hetedik parancs: Ne panaszkodj senkinek hiábavalóságokra. Nyolcadik parancs: Ne perölj vele s ne légy szíveskedő. Kilencedik parancs: Csak egyet szeres és az az egy férjed legyen. Tizedik parancs: Ne légy féltékeny, ne ülj az ablakba azért, hogy lássanak. E tizparancsolat minden nének az öltösk estakáján legyen és naponta tizenhátszor olvasza el.

Sok kat kíván. Vendéglő (az elutazó vendégeknek). „Kezgyelmes uram, hogy méltóztatott megelégedni lenni vendéglőmmel? Miniszter: „Meglehetősen! Csak a bolháknak szerembetne májkorarat!”

Is mertetős jel. Bármikor megmondom önnek hány éves a sult kappan. — Miről ismeri meg a korát? — A fogáról. — De hiszen a kappanak nincsenek fogai. — Neki nincsenek, de nekem vannak.

Miről ismeri a szegény? Ugyan kérem edes szomszédasszony, adjon már tanácsot s mondja meg, hogy mi volna előnyösebb: az idén jó krumpli termés mutatkozik, diasztól hiszáljak-o, vagy keosztos diákat fogadjak?

Kösznyű halál. Egy társaságban a halál külfölsé neméről beszélgettek. Megszólal egy bölcs és nyilatkozik a következőképen: — Én azt hiszem, hogy a legkellemesebb halál a megfagyás; az ember eldől a hidegben elálmosodik és elalszik s mire felébred — meghalt.

Feloldó szerkesztő:

Horváth Danó.



A szécsényi ktr. bíróság mint első hatóság közölte, hogy a börtencsehánvali kárakpénztár végrehajthatóan Záduban

Árvezetési szándékotok tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-jáért vagyis az annak megfelelő összeget kétszempben, vagy az 1891. LX. 42. §-ban jelzett árfolyamnak szimított és az 1891. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékokat értékpapírban a kibőlőst kezhez letenni, vagy az 1891. LX. t. cz. 170. §-a értelmeben a bántalmazások bírósági előlapon elhelyezéséről kiállított szabályszert elismervényt átöröklésnek.

Kelt Szécsényben, a kir. írbírásg mint tiki hatoságnál  
1885. évi március hó 28-án.

A jelentkezők ajánlataikat írásban s 100  
frt bánatpénz kíséretében folyó 1885. évi  
június 15-éig bezárólag az alulírhoz czi-  
mezve, tartoznak betérjeszteni; hol is a szerződés  
betekinthető.

**Okolcsányi-Huszár Ida,**  
Barátiban u. p. Ipolyság.

Minden kívánt felvilágosítás vérszűrésünkben Hengstenberg Gyula urnál, Károly-körút 2. sz. Huzár-féle házban is kérésre adatik, hol programunk is kaphatók.  
(Utánnemzet nem díjazatik.)

1885

**MRECHIVÁS.**

A FOLYÓ ÉVI ORSZÁGOS KIÁLLITÁS ALKALMAZÓL

# CLAYTON & SHUTTLEWORTH

**BUDAPESTEN és VÁCI KÖRÜK ES.**

**V., VÁCI KÖRÜT NŐ.**  
SAJÁT, KÜLÖN É OSZLA ÉPÍTÉST MEGTERVESEZÉS,  
ESZ BEMERKÍTŐL DUNA HÍLYOTT

## GAZDASÁGI GÉP-KIÁLLITÁST

BEMERKEZTETI EN.  
melynek szives megtekinté-  
sére az Irádkötők mag-  
tiszelettel mag-  
hiválnak.

1885

**Kedvező fizetési feltételek.**